

нечувствени дървета, ако не бихъ ги видалъ чи са мърдатъ, плодатъ са и са хранатъ. И ти ги сам-си виждашь, чи съ хора, отвеща мѹ дѹхо: Ами какви съ? — Таквись, каквито ти ищешь: безстрастни и съвсемъ незлобиви; но и отъ сѹка са добродетиль лишени и съблечани. Защото тамъ, дѹто нема злина, излишна е и добродетельта. Който не знае да мрази, той не знай и да люби. Който не е способенъ за непріятель тамъ, дѹто трава, той не е достоинъ нійде и за пріятель. Челѹкъ да е простъ като овчица сичката негова добрина не щеше да заслѹжи нити похвала, нити награжденіе. Сега ти видишь чи въ тѹй са показва Божіѹта мѹдрость, дѹто е създалъ чѹлака слободенъ. Далъ мѹ е способность да распознава доброто отъ злато; и оставилъ мѹ е свобода да избере което ще; и тѹй да добіе честь или безчестіе. Секій, който може да прави зло и неправда, за да придобіе націю, удѹържа са и не пра-